
**ACTA – RESUM DE LA REUNIÓ DE CONSTITUCIÓ DEL GRUP DE TREBALL
“SEGUIMENT DE LES RECOMANACIONS” DEL
CONSELL MUNICIPAL TURISME I CIUTAT**

Data: Dijous, 4 de juny de 2019

Hora: 18:00h

Lloc: Sala Junes 2a planta, Barcelona Activa (C/ Llacuna, 162)

Assistència

- Orland Blasco, Ajuntament de Barcelona - Democràcia Activa i Descentralització
- Xavier Suñol, Ajuntament de Barcelona – Direcció de Turisme
- Enrique Alcántara, Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona
- Reme Gómez, Avv Barri Gòtic
- Manel Romero, AVV El Coll
- Pere Mariné, AVV Poblenou
- Angel Díaz, Expert
- Francesc Povedano, Grup Municipal Socialistes
- Roser Prenafeta, Taula del Tercer Sector
- Carme Madrigal, Som Paral·lel
- Juanjo Casado, UGT Catalunya

Ponent:

- Agustí Colom, Ajuntament de Barcelona - Regidor d' Empresa i Turisme,

Secretaria tècnica:

- Secretària CTiC, Rosa Bada
- Secretària CTiC, Mònica Flores
- Momentum^{co}, Joan Casals
- Momentum^{co}, Irene Humet

Persones excusades:

- Martí Sarrate, Associació Catalana d'Agències de Viatge Especialitzades
- Robert Torregrossa, Associació Catalana de Professionals del Turisme
- Núria Paricio, Unió d'Eixos Comercials turístics. Barcelona Oberta.
- Ricard Vizcarra, Col·legi d'Ambientòlegs de Catalunya
- Maria Abellanet, Experta

- Joan Gaspart, Fundació Barcelona Promoció
- Manuel Baena, Gremi d'Hotels de Barcelona
- Ana Velasco, Gremi d'Hotels de Barcelona
- Carina Mejías, Grup Municipal Ciutadans
- Xavier Mulleras, Grup Municipal Partit Popular de Catalunya
- Àlex Goñi, PIMEC_Comerç

Desenvolupament de la sessió

Benvinguda i context

Rosa Bada dona la benvinguda i agraeix l'assistència a les persones participants, destacant que es tracta de l'últim espai de treball del consell abans de l'estiu. Recorda que es tracta de la quarta sessió del grup de treball i agraeix la disponibilitat i participació d'Agustí Colom.

Intervencions dels participants

Agustí Colom recorda que el Consell Municipal de Turisme i Ciutat té com a punt de partida l'existència d'un conflicte en l'àmbit del turisme fruit d'interessos contraposats entre els diferents sectors representats. Explica que la teoria de la democràcia deliberativa es basa en que la manera d'avançar en una situació complexa és a partir de veure i comprendre els diferents punts de vista existents i, poc a poc, anar assolint acords. Destaca que justament l'assoliment d'acords és el que més força dona a l'equip de govern per impulsar certes polítiques. Valora positivament el Consell com a instrument que ha permès fer visibles els conflictes existents i posar en igualtat de condicions els diferents agents. Considera que la seva pròpia existència és un fet novedós, ja que no existeixen experiències similars en altres ciutats, i que ha aconseguit establir un diàleg entre diferents actors que fins fa un temps no interaccionaven en un espai comú. Destaca la gran feina realitzada pels diferents grups de treball, per bé que segurament han anat més enllà de les capacitats reals actuals del propi consell, pel que fa a transformar les recomanacions en mecanismes administratius concrets. Comparteix la reflexió que l'Administració no està pensada per oferir béns i serveis a la ciutadania i és per això que no permet l'agilitat necessària per donar resposta a certs elements, i menys en un àmbit com el turisme, en el qual no hi ha posicions majoritàries de consens, sinó que existeix un cert conflicte. Detalla les dificultats que han hagut de superar al llarg del mandat, tenint en compte que disposaven d'un equip de govern molt reduït i que no han trobat massa aliances, en part per la complicada conjuntura política actual, tant a la ciutat com al país. Considera clau sumar esforços per tal de tirar endavant iniciatives i que les propostes es tradueixin en eines tals com ordenances o acords de govern.

Carme Madrigal pregunta què caldria fer en cas de disposar d'un document de consens. Agustí Colom suggereix que caldria presentar-lo als diferents grups municipals ja que, malgrat ho haurà d'instrumentalitzar, però no capitalitzar, l'equip de govern, seria positiu que els altres grups l'assumissin i se sentissin participants i responsables. Considera que els grups polítics s'han d'acostumar a treballar sense majories clares.

Pere Mariné comenta que l'assoliment d'acords en altres consells és més fàcil ja que no hi ha interessos contraposats i esmenta, a tall d'exemple, el Consell de Seguretat, en el qual tots els participants tenen com a objectiu compartit millorar la seguretat de la ciutat de Barcelona. Remarca que en el cas del Consell de Turisme hi ha actors amb interessos econòmics molt diferents. Valora positivament el debat que s'hi genera però admet que és molt difícil assolir acords en mesures contundents. Considera que caldria acostumar-se a treballar en situacions

de no-consens i que una de les tasques que podria plantejar-se el Consell com a objectiu compartit és el de construir un "estat de l'art" a través d'aconseguir les dades i indicadors que millor representen una visió 360º del sector. Agustí Colom respon que efectivament un dels punts forts del Consell és que pot aportar eines que poder descriure la situació actual, tant a través de dades i indicadors com a través de les aportacions de les persones expertes.

Reme Gómez agraeix la feina al personal tècnic de l'Ajuntament en l'aportació de dades sol·licitades. Tanmateix, considera que encara en manquen i insta a continuar treballant en aquesta línia. Considera que cal assumir que la ciutat és un lloc de conflicte i el Consell un espai de reflexió, per bé que no sempre ha actuat com a tal. Pregunta si el Consell continuarà amb el mateix format de cara al nou mandat o si s'avançarà cap a un consell més obert amb una representació més àmplia i variada d'agents. Considera que existeix el prejudici que el sector veïnal no assumeix el conflicte i que no vol assolir cap tipus de consens, així com també que la presència dels partits polítics desvirtua la reflexió, ja que d'alguna manera utilitzen els actors en funció dels seus interessos. Expressa que el repte pel nou mandat hauria de ser que tots els agents puguin manifestar en els Plenaris les seues posicions. Agustí Colom mostra el seu acord en que els grups municipals no sempre han entès quin ha de ser el seu paper en aquests espais i que sovint traslladen debats que s'haurien de realitzar en el marc de les comissions municipals, però per contra considera molt important que siguin presents al Consell.

Enrique Alcántara valora satisfactòriament la feina del consell i l'evolució de l'activitat turística a la ciutat, posant de manifest que en la darrera campanya electoral no ha estat una temàtica tant rellevant com en la de fa 4 anys. Considera que el sector empresarial ha evolucionat i actualment utilitza un discurs diferent del de fa anys. Discrepa que no existeixi un objectiu comú, que al seu parer podria ser "aconseguir que a Barcelona es visqui millor". Constata les diferències existents entre els grups de treball, que valora com a molt útils, i les sessions plenàries. Conclou comentant que, si bé no s'han arribat a consensuar grans mesures, sí considera que s'han evolucionat alguns dels posicionaments inicials.

Juanjo Casado considera que la participació no és un fi en si mateixa, sinó que és una eina per a implantar mesures concertades. Recorda que a nivell dels grups de treball s'han acordat moltes recomanacions i/o mesures i que el repte és veure com es poden implantar en el nou mandat.

Agustí Colom comparteix els que considera els tres principals reptes de futur del Consell per tal d'esdevenir una eina útil:

- El Consell s'ha de convertir en un agent de dinamització, obrint debats ciutadans més enllà del propi Consell en temes d'interès general, com per exemple, l'ús de l'espai públic o les condicions laborals.
- El Consell ha d'esdevenir un espai aglutinador de dades, informació i posicionaments, podent citar als agents que calgui per tal de contrastar dades o complementar els punts de vista existents.
- El Consell ha de permetre donar solucions i crear estats d'opinió que ajudin a vèncer resistències i construir noves eines.

Orland Blasco explica que discussions n'hi ha a tots els consells i posa l'exemple del Pacte per la Mobilitat en el qual al principi hi havia uns posicionaments molt forts i enrocats que, poc a poc, es van anar suavitzant. Considera que en el cas del Consell de Turisme, el President ha actuat massa com a moderador i que potser en un futur proper, els vici-presidents podrien assumir més aquest rol, podent així el President respondre més com a representant de l'equip de govern. D'aquesta manera, obre la porta a que els vici-presidents puguin fins i tot presidir alguna reunió plenària. Explica que les baralles entre grups polítics només les poden aturar les persones membres del Consell mitjançant peticions de respostes concretes i instant-los a traslladar certs debats en altres fòrums, com els consells o les comissions municipals. Reitera que el més important és aconseguir una resposta política per part dels diferents grups per a cadascuna de

les recomanacions i/o propostes elaborades, ja que aquest és el pas previ a la posada en marxa de la maquinària municipal.

Àngel Díaz recorda que es tracta d'un Consell encara molt jove que va néixer amb un fort ànim fiscalitzador de l'activitat turística i, en canvi, ha evolucionat cap a un espai de reflexió sobre com ha de ser la gestió del turisme a la ciutat. Valora molt positivament la capacitat de generar informació a través dels grups de treball i considera que si els tres pilars de la ciutat (ciutadania, empreses i administració) no treballen conjuntament, la realitat turística serà cada cop més complexa. Conclou explicant que per a ell el principal repte de futur és que el Consell esdevingui un espai de resolució de conflictes i de catalitzador d'oportunitats.

Agustí Colom mostra el seu acord amb Àngel Díaz, per bé que considera que aquest rol de catalitzador d'oportunitats l'hauria de desenvolupar Turisme de Barcelona, el qual disposarà d'un Consell Assessor que hauria de desenvolupar un paper important en els propers anys. Pere Mariné respon que Turisme de Barcelona és una anomalia dins el sistema: un instrument privat finançat amb diners públics. Agustí Colom respon que no es tracta d'un model massa diferent de les que hi ha a diferents països europeus. Xavier Suñol explica que el principal problema no és el model en si, sinó el fet que s'arrosseguen algunes inèrcies des de fa molts anys. Agustí Colom mostra el seu acord i matisa que és un model que es pot revisar. Detalla que a part de promoció també fa comercialització. Àngel Díaz comenta que alguns actors consideren que no cal fer promoció, però remarca que si no se'n fa des de la ciutat, altres operadors la faran i aquest fet pot resultar perjudicial per a la ciutat, ja que aquesta no es podrà controlar. Considera que Turisme de Barcelona hauria d'establir directrius acordades amb tots els agents sobre què volem ser i qui volem que vingui. Pere Mariné insisteix en que les decisions de promoció no les pot prendre només el sector. Agustí Colom respon que actualment les decisions que es prenen són compartides amb l'Ajuntament de Barcelona i considera que la responsabilitat política ha d'anar acompanyada d'una responsabilitat econòmica. Destaca que ben gestionada la promoció pot esdevenir una eina de gestió.

Manel Romero considera que queda molta feina per fer i que cal cultivar més la part veïnal si es vol una ciutat per viure-hi.

Rosa Bada recorda que l'any vinent caldrà dur a terme una renovació de la composició del Consell. Valora la feina feta com a bona, però admet que encara queda molt camí per recórrer. Agraïx a totes les persones participants i, especialment al regidor Agustí Colom la seva implicació i col·laboració i conclou celebrant que, malgrat les imperfeccions actuals, existeixin els òrgans de participació.

Sense més intervencions es dona per finalitzada la sessió.